

„Čavargy“ v srdci rázovitého regionu Šariš

6. NÁRODNÍ JAMBOREE DOSPĚLÝCH SKAUTŮ A SKAUTEK SLOVENSKA

PREŠOV/SIGORD, 27. - 29. SRPNA 2021

RYCHLÝM PENDOLINEM ČI DÝCHAVIČNOU LOKÁLKOU, ANEB „NA VÝCHOD JE CESTA DLOUHÁ..“

Od června 2021, kdy jsme od našich východních sousedů dostali pozvánku k účasti na 6. Národním jamboree Dospělých skautů a skautek Slovenska, se nás z Kmene dospělých přihlásilo celkem šest – tři oldskauti z Kutné Hory a po jednom z Prahy, Havlíčkova Brodu a Karlových Varů.

My ze středu republiky jsme využili k cestování vlak Pendolino, který nás dovezl až na frekventovanou dopravní křižovatku na východě Slovenska - do železniční stanice Kysak. Odtud to už byla jen jedna zastávka rychlíkem do Prešova, srdce rázovitého východoslovenského regionu Šariš. Tady se nás ujali místní oldskauti a odvezli auty do necelých dvacet kilometrů vzdálené rekreační oblasti Sigord.

Pro zajímavost je ještě na úvod třeba dodat, že naší čtveřici, která k daleké výpravě na východ využila rychlíkového spojení, trvala cesta zhruba devět a půl hodiny. Jeden z členů šestičlenné české oldskautské výpravy však cestoval osobními vlaky a na východ Slovenska putoval více než dva dny! Inu, jak bychom mohli parafrázovat známou trampskou píseň - „...na východ je cesta dlouhá!“

Je dobré připomenout, že účast na slovenském oldskautském jamboree byl ze strany české delegace také střípkem projektu, vyhlášeného v roce 2018 ke století vzniku republiky – Československo křížem krážem.

Naším dočasným domovem v rekreační oblasti Sigord na severozápadním úpatí Slanských vrchů se stalo Křesťanské centrum pro rodinu. Už u vstupních dveří ubytovacího objektu v Sigordu bylo ale vidět, že budova je v rekonstrukci. Dříve zde sídlilo lesnické učiliště, ale poté, co budoucí lesáci přestěhovali do nového objektu v Prešově, začala náročná přestavba. To našich fotografiích to dokazuje i prkno pro vyvážení suti kolečky a uřezané radiátory před obrazem anděla.

No nic, hlavní bylo, že jsme měli střechu nad hlavou, po studentsku zařízené pokojíky byly také poměrně útulné a okolní krajina slibovala zajímavý pobyt...

Jelikož do oficiálního zahájení zbýval ještě nějaký čas, hostitelé se rozhodli nám ukázat něco z okolí – místní vodní nádrž Sigord. Kolem jezera vede dokonce krátká vlastivědná stezka s názvem s nádechem zdejšího šarišského dialektu – Sigordské kolečko.

Odpoledne se sice chýlilo k večeru, okruh kolem jezera však nebyl dlouhý a tak jsme na „kolečko“ vyšlápli... Mohli jsme vidět bobří hrad (ovšem bez jeho obyvatele) a z hráze přehrady kopce porostlé bukovými lesy, jejichž dřevo bylo ve středověku vhodné pro stěžně zaoceánských lodí. Legenda praví, že i samotný Kryštof Kolumbus na své výpravě měl stěžně ze zdejších lesů.

Při vycházce jsme se na několika místech setkali se záhadným slovem „čavargy“, což je v místním nářečí regionu Šariš označení pro vandrování či putování. To už se ale obloha začala zatemňovat a hladina vody čerit. I když jsme přidali do kroku, prudká průtrž mračen nás zastihla daleko od přístřeší místní hospůdky, takže jsme galerii přírodních soch a schody pod spásnou střechu brali i s deštníky víc než v poklusu.

JAMBOREE V REŽII NOVÉHO SPOLČENSTVÍ DOSPĚLÝCH SKAUTŮ A SKAUTEK

Po návratu a převlečení do suchého už nás čekal oficiální program jamboree. To už do Sigordu dorazili také zbylí dva členové české výpravy. Další děj lze popsat docela stručně: Po převlečení do suchého následovala společná večeře v jídelně.

Nutno říci, že dvojice místních kuchařů se vytáhla hned na úvod (a stejně tak až do konce jamboree). Mimo jiné nás zaujalo nás i to, jak uměli naaranžovat třeba jen obyčejné krajíce chleba...

Večerní program vyplnilo seznamovací setkání ve společenské místnosti. V jeho průběhu se česká delegace podrobněji seznámila s tím, s jak obdivuhodným zápalem vykročila na skautskou cestu nová organizace oldskautů v zemi našich východních sousedů. Tímto nově vytvořeným národním společenstvím jsou Dospělí skauti a skautky Slovenska (DSaSS), zastřešující „oldy“ Slovenského skautingu i Skautské gildy Slovenska. DSaSS je ale otevřena všem zájemcům o oldskauting a je reprezentantem Slovenska v Mezinárodním společenství dospělých skautů a skautek (ISGF).

V další části večera se rozezněly také kytary, které doprovodily zpěv slovenských i českých písní - a jako bonbónek si bylo při několika melodiích možno vychutnat i kouzlo „šarištiny“. Také byla zahájena výstava a soutěž o nejlepší fotografie z oldskautské činnosti. Večer pak pokračoval do noci neformálním na pokojích.

DEN VÝLETŮ: V KRÁLOVSTVÍ SOLI, NA 49. ROVNOBĚŽKU A DO OPÁLOVÝCH DOLŮ

Na rozdíl od vydatné sprchy předchozího podvečera, byla sobota poměrně slunečná. Dopoledne jsme zahájili výletem do Prešova.

Program jsme zahájili návštěvou místní části Solivar a jeho ojedinělého muzea těžby a výroby soli. Muzeum je rozložené ve čtyřech budovách. Náš průvodce nám odborně popsal vše od těžby slaného roztoku – solanky až po získávání kamenné soli ve varně. Výklad byl zajímavý – a za odměnu jsme průvodce naučili, jak se zdravíme skautským pozdravem!

Následovala krátká procházka městem, kde jsme dost viděli – ale ještě více nemohli za krátkou dobu vidět. Přesto o zajímavostech města vypovídají i naše momentky z vycházky. Ve městě nás zaujala například konkatedrála sv. Mikuláše a prešovská rovnoběžka. K zajímavostem patří ale i to, že Prešov je obklopen několika výraznými kopci, které mají původ v dávných sopečných vyvřelinách. Impozantní je zejména homole se zříceninou Šarišského hradu, která se vypíná nad obcí Velký Šariš, známou i pivovarem s vyhlášenými pěnivými moky Šariš a Mnich.

Na závěr popisu „dne výletů“ si dovoluji ještě malou osobní nostalgickou vzpomínku: V Prešově jsem strávil část vojenské základní služby a další člen výpravy a spoluautor této reportáže Nashville zde navštěvoval střední školu...

Odpolední výlet byl do opálových dolů Zlatá baňa. Opály se tu sice už netěží, ale několik drobných zářivých kousků na ukázkou jsme přece jen mohli vidět. Okolní prostory jsou plné hlušiny z dolů, kde při troše štěstí lze opály nalézt, tak se někteří dali do hledání.

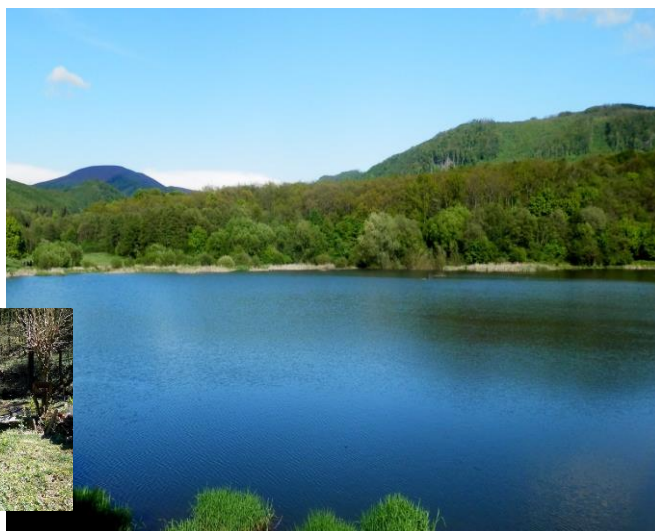
Po návratu do Sigordu a večeri následoval kulturní program s promítáním. Připraveno bylo i křeslo pro hosta, do něhož usedl bratr Nashville. Poté opět přišly ke slovu písničky za doprovodu kytar i bendža.

POSLEDNÍ DEN: RANNÍ PTÁČE DÁL DOSKÁČE A „VALČÍK NA ROZLOUČENOU“

Poslední nedělní den jsem si přivstal, abych mohl ještě vidět něco ze Sigordu. K vycházce láká třeba naučný chodník podél Sigordského potoka s mnoha zajímavými místy: Napil jsem se z pramene, u kterého kdysi byla i císařovna Alžběta, a nedaleko odtud má být i pamětní mohyla, o níž jsem ale nevěděl.

Tak jsem se ještě jednou otočil, abych si co nejvíce vryl do paměti i vzpomínku na zdejší kouzelné jezero, zalité paprsky ranního slunce na sklonku léta...

Asi hodinu po snídani následovala mše. Poté už přišlo jen zakončení s vyhodnocením vystavených fotografií a závěrečným gilwellským kruhem s melancholickým „valčíkem na rozloučenou“. Následovat měla ještě vycházka po Sigordu, ale pro vytrvalý déšť se už neuskutečnila. Byl jsem tak rád, že jsem si ráno přivstal...

Po obědě se už centrum jamboree rychle vyklidilo a odjížděli jsme také i my. Tentokrát nás místní vzali auty až do Kysaku. Na rozdíl od úvodu zpáteční cesty už později nepršelo, tak ještě na závěr pohled na Tatry z okna Pendolina...

Ladislav Marek
středočeský legát Kmene dospělých

Foto: autor (44), DSaSS (1) a archiv Oldskauting.cz (5); spolupráce Slavomil Janov

Další fotografie z akce je možno vidět na facebooku slovenských oldskautů a oldskautek:

https://www.facebook.com/pg/oldskauti/photos/?ref=page_internal

[https://www.facebook.com/pg/oldskauti/photos/?tab=album&album_id=772757052930222&ref=page_in
ternal](https://www.facebook.com/pg/oldskauti/photos/?tab=album&album_id=772757052930222&ref=page_internal)